

Rozhovory se životem

67

OBSAH

Předmluva od Pavly, Františka a Harduse do Čech-----	3
Vyznání Josefa z Nazaretu-----	5
Josef z Nazaretu přemýšlí nad svým životem-----	7
Emanuel vysvětluje některé Ježíšovy činy-----	9
Spolupráce na Božím díle-----	13
Duchovní krása a čistota-----	15
Oddanost Bohu-----	17
Lidské cíle-----	25
Lidské myšlení-----	27
Vnější posedlost-----	32
Období Vodnáře-----	33
Padesátá kniha G. Weidner-----	37
Nové médium v Anglii-----	38
Náš duchovní život-----	40
Soběslavský adventní věnec-----	47

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj

www.rozhovorysezivotem.cz

PŘEDMLUVA OD PAVLY, FRANTIŠKA A HARDOUSE DO ČECH

Naši milí sourozenci!

Na začátku sdělení vám chtějí dvě dobře známé, nyní duchovní bytosti, něco sdělit. Na Zemi se jmenovali Pavla a František.

Bůh budiž pozdraven!

Zdravíme vás, naši milí, a děkujeme, že v naší bývalé pozemské vlasti pokračujete v námi započatém díle. Vyplatí se vám to. Jsme zabydleni v duchovní sféře a budeme vám, jak nejlépe budeme umět, pomáhat.

Bůh budiž pozdraven!

Pavla a František

Moji milí! Současná pozemská situace i to, kam lidstvo kráčí, je důsledkem preference jednoho druhu uvažování.

1. cesta spočívá ve výzkumu, využívajícím rozumové myšlení, vycházejícím z matematiky, výsledků experimentů apod.

2. cesta respektuje Boží zákony a spojení s Božími posly. Využívá mediality, čisté lidské mysli a inspirace duchovními bytostmi. Přivádí lidstvo k jeho cíli – stát se dokonalým dítětem Božím.

Bohužel posledně jmenovanou cestu člověk západní Evropy nerespektuje, ani neužívá, přestože si to Bůh přeje. Člověku stačí pouhé rozumové myšlení. A přitom i někteří vaši vědci vědí, že nejhlubší pravdy byly přijaty díky Božím poslům a že se sdělení odehrávají díky zákonu solidarity bytostí. Proto došlo k inkarnaci čistých duchovních bytostí, viz Ježíš Kristus, do hmoty. Sdělovaly

informace, které se staly pozemským lidem duchovní potravou. Přinesly pravdu, osvícení, světlo.

Brzy budete, moji milí, slavit pozemské narození Krista jako Ježíše. Radujte se z takového přebývání nejvyšší duchovní bytosti Boží na Zemi. Tak se projevila všeobjímající láska Tvůrce i k vám, pozemským lidem.

Přejeme vám požehnání i spásu. Zůstaňte na cestě, která vás s jistotou dovede do zářivého nadzemí.

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ

At' srdce naše zní
jak zvony vánoční,
ta melodie vzhůru letí
a září oči našich dětí.
At' máme vše, co Bůh dát může,
a nic zlého nás nepřemůže.
At' radost vchází do našich dveří,
at' láska proudí ke všem, co věří,
at' naděje máme plný džbán
a naše srdce jsou dokořán tomu,
co přichází k nám dnes i zítra.
At' jsou prosluněná naše jitra
a duše naše se zahřejí
tou láskou, světlem, nadějí,
že přichází ten krásný čas,
kdy Ježíš přišel mezi nás
a ukázal nám cestu vpřed,
aby v nás roztál všechen led
a objali jsme srdcem svým
celý svět z Lásky poselstvím.

VYZNÁNÍ JOSEFA Z NAZARETU

Milí sourozenci, každá duchovní bytost se může stát poslem Božím a následovníkem Krista. Kdo o to prosí, obdrží od Stvořitele nutnou odvahu k lásce, jež nemizí. Každý pak, když je naplněn láskou, pokorou, vírou a ochotou pomáhat, se může rozhodnout sloužit jako světelný anděl lásky padlým bytostem. Zejména vám zde na Zemi. Po tom touží mé srdce v Boží blízkosti, tato krásná činnost za součinnosti Krista je mojí formou modlitby. Mým stálým mottem je: modli se a pracuj pro říši Stvořitele. Jsem jedním z mnoha, kteří si přejí realizovat plán Nejvyššího.

Stále se raduji z projevů Boha - nádherných vyvíjejících se děl našeho Stvořitele a Krista. Zůstanu věrný zákonům života a oddaně se tomuto cíli podrobím, vždyť „Kdo žije v Bohu, nezná nouzi, neboť u něho je hojnost a čistá pravda bytí.“ Uzrává ve mně poznání: „Stvořiteli a Kriste, skrze mě nejenom tvořte, nyní jsem připraven, že skrze mne budete také mluvit, myslet a milovat. Neboť již vím, že každý z nás může být Tvou paží, očima a rty.“

Kriste, dej mi prosím poznání a jasný vhled, abych se nepřecenil, abych talent nasazoval tak, jak si přeje Bůh a působil v jednotě s mými sourozenci. Pak porostu. Pracujeme-li pro ostatní, jsme plni radosti i blaženosti.

Srdce mé je slavnostně vyzdobený sál, v němž očekávám Boží lásku a Kristův souhlas pro moji práci. Ze Stvořitelova pramene jsem načerpal sílu a Kristovo pověření. Povede mě k činům, po nichž toužím. Má dosavadní práce - tot' píseň, k níž Stvořitel napsal melodii a Kristus jí dal rytmus. Tak oba následuji. Oba dva očekávají od nás jako od plodného ovocného stromu nejen pěkný květ, ale hlavně zralý plod.

Tak vypadala část mé cesty k Boží oddanosti. Hýčkám si ji jako mladou rostlinku. To je onen klíč k veškerému poznání a tajům stvoření. Boží oddanost mě zcela naplňuje a cítím velkou pokoru. Jsem také šťastný a plný vděčnosti. To je pravý život. Neboť žijeme pro práci v Bohu.

A nyní pár doporučení:

S radostí jdi svému životu vstříc, pak se život bude na tebe usmívat.

Děkuj za příliv radosti, Bůh ti ho nedává za zásluhy, je projevem jeho milosrdenství a otcovské lásky k tobě.

Vnímáš-li v sobě rostoucí vděčnost ke Stvořiteli, znamená to, že se tvá duše čistí.

Dívej se radostně do očí druhých, neboť když je tvé oči ozáří, rozzáří se jejich duše.

Tvou cestou má být hledání Boha. Pak tě lidé budou vyhledávat a budou chtít s tebou mluvit.

Žij v Bohu - pak nebudeš opuštěn ani ztracen.

Ty i já jsme dítka Boží, snažící se o duchovní práci, chceme být anděly pravdy a světlem lásky.

Následuj Krista, neboť tě stejně jako mě povede do nebeské říše, kde je život věčný.

Otče mého, ale i veškerého života, uděl mi sílu k věrné práci ve Tvé službě. Děj se Tvá vůle. Kdybych měl vždy na mysli, že v životě nejvíc záleží na konání Tvé vůle, nebyl bych propadl pochybnostem. Vzpínám se jako kůň, když pochybnosti přicházejí a já necítím Tvé vedení. Očisti mě a nedopusť, abych zbloudil a Tvůj Duch ve mně oněměl.

Lev N. Tolstoj

JOSEF Z NAZARETU PŘEMÝŠLÍ NAD SVÝM ŽIVOTEM

Lze žít na Zemi a přitom být oddaný Bohu. Všichni jsme milované bytosti stvořené z vůle Stvořitele, ale jaké stanovisko zastáváme, je osobní věc každého. Postoj souvisí se životními zkušenostmi.

V očích Stvořitele jsme věčným světlem, které z nás více či méně vyzařuje. To závisí na vývojovém stupni a životním poslání. Pokud bytost může napomáhat plánu Stvořitele, cítí se naplněná a šťastná. Míra nasazení v Jeho plánu uzdravování souvisí s životním úkolem daným Stvořitelem a se svobodnou vůlí každého.

Jako mnoho vyspělých bytostí předstoupil jsem i já před Stvořitele a prosil o práci v Jeho plánu: „Pane, Stvořiteli můj a Otče, hořím láskou k Tobě. Má duchovní energie je již čistá a silnější a já Ti chci dát zpět vše, co je mé. Vždyť díky lásce Tvé jsem své schopnosti obdržel, zkvalitnil a rozmnožil. Obdarováš nás svými dary milosti a my toužíme po Tvé pomáhající a chránící síle.”

Stále jsem prosil, až mé přání bylo vyslyšeno a já mohl pracovat v jemnohmotných sférách. Tehdy jsem netušil, že jsem byl testován a zkoušen z impulsivity. Nebyl jsem zcela Bohu oddaný, ale chtěl jsem se postavit Kristovu protivníku, a tak zjistit, jak jsem odolný. To mi Stvořitel nedovolil.

A tak jsem znovu prosil: „Bože, Kriste, můj králi, neuhášejte ve mně světlo touhy! Nechte mě jít dolů na Zem do údolí nářků. Tolik soužení, muk a trýzně odtud zní. Satan a jeho stoupenci jsou toho příčinou. Dovol, abych našel ty, co hledají světlo. Potřebují mě! Dovol, ať zmírním jejich bolest a rozžehnu v nich radost. Dovol, ať se postavím

proti silám temnoty, dám naději a útěchu těm, jež pod jeho jhem strádají. Prosím, dej mi lásku a energii, abych usmiřoval a odpouštěl. Dal jsi mi milost pokory, lásky a spravedlnosti i impuls k tomu, abych se snažil přemýšlet, milovat a konat jako Ty.

Dostal jsem od Tebe i mírnost a ruce, jež dokážou předat žehnající sílu. Otče, Kriste, jsem připraven sestoupit k lidem a jako jeden z nich jim předat lásku Tvou. Vše, co jsem od Tebe dostal, toužím jim rozdat.“

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je zástita mého života, z koho bych měl strach? Kdyby se proti mně položilo vojsko, mé srdce nepocítí bázeň, kdyby proti mně i bitva vzplála, přece budu doufat. O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat: abych v domě Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co budu živ, abych patřil na Hospodinovu vlídnost a zpytoval jeho vůli v chrámu. Bože, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou a odpověz mi! Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: „Hleďte mou tvář.“ A tak, Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej, v hněvu nezamítej svého služebníka. Ty jsi byl má pomoc, neodvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spáso. I kdyby mě opustil můj otec, moje matka, Hospodin se mě vždy ujme.

Proto naději slož v Hospodina, buď rozhodný, buď udatného srdce. Naději slož v Hospodina!

Žalm 27

EMANUEL VYSVĚTLUJE NĚKTERÉ JEŽÍŠOVY ČINY

Po celý život máte mít na zřeteli, že opravdový křesťan má následováním Krista dospět ke stejné zralosti, jakou má on. Co tím míním?

Nyní kráčíte propastí. Ale vězte, že pokud půjdete za Ježíšem Kristem, vystoupíte z ní.

Užíváme výraz **žít vědomě**. Co vlastně znamená? Ruku na srdce, většina z vás tak trvale nežije. Občas ano, ale jak jsem řekl, důležité je trvale ladit své vědomí na cíl. Tím rozumím vědomě žít.

Mnozí si představují, že vědomě žít znamená vykonávat denní záležitosti. Ovšem já myslím vyšší vědomý život. Ten vám moc nejde. „Nemohu žít duchovně, protože musím pracovat,“ namítáte. Ale můžete! Dokonce budete své povinnosti vykonávat líp, než když budete jednat jen rozumově. Budete totiž svoji činnost vyhodnocovat z vyššího pohledu. Tehdy si uvědomíte rozličná pokušení. V takovém případě jste schopni toho vykonat víc.

Ovšem ani tehdy ještě nebudete mít Ježíšovu zralost. „Co tedy máme ještě dělat?“ zajímá vás.

Uslyšíte-li například někoho mluvit o Bohu, a to se stává zřídka, nebo o duchovním životě, buďte otevřenější, protože ve vás je to už zakotveno. Zpozorněte tam, kde jste to neočekávali. Pak žijete vědomě a podobně žil Ježíš.

Malý pokrok už jste udělali, mohu říct, že jste vykročili. Mít duchovní znalosti znamená základ. Ovšem nedejte se zvíkat. Máte informace a jste

povolání k tomu, abyste je předávali dál. Tím se podílíte na pozemské harmonii. Pracujte tímto způsobem a budete duchovními bytostmi spirálovitě vedeni vzhůru.

Duchovní a kosmické zákony působí spravedlivě, správně a dokonale. Žádné vývojové skoky neexistují. Skrze váš vědomý život je vám předznačena cesta. A pravdy, které jste se dozvěděli, si nenechávejte pro sebe. Šiřte je. Pak na Zemi vznikne harmonie.

Vývoj je pozvolný, každý se postupně učí prací, prožitkem, tím, co vybudoval, zažil, nashromáždil či dobře vykonal. V takové fázi jste teď, moji milovaní. Kdybyste nebudovali svůj život, neprogramovali se, pobíhali byste sem a tam jako miliony ostatních sourozenců. Upřímně říkám, je mi jich líto, ovšem i oni dojdou tam, kde jste nyní vy. Jen jim to bude trochu déle trvat a jejich život bude více vystavený bolestem a utrpení.

Ani vy nejste proti podobným situacím obrnění. Ale jejich přjetím, poznáním a porozuměním zrajete. I pro vás je velmi těžké stále žít vědomě, protože ne vždy žijete v harmonii. Tehdy vznikají omyly a odchýlení od zákona lásky.

Proto radím: Cvičte se v sebedisciplíně. Jste otevření učení, líbí se vám a snažíte se ho žít. Pokud mezi nás rádi chodíte, s potěšením doporučené rady převádíte do života. Tehdy svůj život spojujete s něčím, co vám na Zemi nikdo nemůže dát. Duchovně se obohacujete.

Svůj den vyhodnocujte duchovními prioritami. Tak konejte. Nenechávejte své dny odplouvat, **analyzujte je a kontrolujte**. Zkoumejte, zda jste se z dosavadního života poučili ve smyslu, který žádá Bůh.

Máte být radostní lidé zaměřeni na základní cíl: vzít svůj život do vlastních rukou. Nenechat se vláčet mocnostmi temnoty. Máte připraveného ku pomoci svého duchovního průvodce.

Bůh chce, abyste stoupali do vyšších sfér. Pokud budete žít tak, že v jeho závěru budete toužit po světech ráje, a ne po pozemskémžití, pak jste mě dnes správně pochopili.

Tělo tu zůstane, ale duše si odnese vše, co ji Boží poslové naučili a co jste si vy do ní vryli.

Za kterých situací se projevila Ježíšova zralost?

Kdo jsou moji bratři?

Když Ježíšovi řekli: „Přichází tvá matka a bratři a chtějí s Tebou mluvit,“ (Lukáš 8, pozn. redakce), dotkla se ho jejich vibrace. Nebyla mu příjemná, ačkoliv oni to mysleli dobře. Když totiž Ježíš kázal duchovní pravdy, měla jeho matka a bratři o něj strach. Vždyť byli přítomni rabínové, farizejští i jejich protihráči - saducejští.

V takovém společenství nemůže vzniknout dobrá atmosféra. Co odpověděl? „Kdo jsou moje matka a bratři? Jsou to ti, kteří poslouchají slovo mého Otce a následují ho!“ Nepřijímal tedy Ježíš matku a pozemské bratry? Ale ne, odvrátil se pouze od vibrace, se kterou přišli, když ho chtěli násilím odvést do Nazareta. On měl však své poslání! Použitím silných slov a přesvědčen, že koná vůli svého nebeského Otce, se bránil jejich momentální vibraci.

Zralost Ježíšova se projevila v **poslušnosti**, v plnění Otcovy vůle i láskou k nevědomým lidem, jež učil.

Lazar by nezemřel

Když konečně Ježíš přišel, byl už Lazar v hrobě. Jeho sestry plakaly a naříkaly: „Kdybys tu byl, bratr by nezemřel!“ (Jan 11 pozn. redakce). Ježíš měl Lazara a jeho sestry velmi rád, ovšem musel plnit vůli Boží. Do doby, než bylo Lazarovo tělo připraveno k životu pro znovuprobuzení, zdržovali ho Boží poslové na cestě: tu měl zvěstovat, tam pomoci. Ježíš věděl, že musí přijít ve vhodnou dobu a důvěřoval průvodcům, jež mu Otec seslal.

K Ježíšově zralosti patří tedy i **důvěra**. Také láska k bližnímu. Rovněž nezlomná víra, že až bude odstraněn kámen, Lazar vyjde. Toto vše je projevem důvěry ve Stvořitele.

Žena u Jákobovy studny

Boží poslové naplánovali rozhovor se ženou u Jákobovy studny. Ježíš byl médium, nástrojem Božích poslů a ženě říkal slova, po nichž toužila: „Podívej, chci ti dát živou vodu!“ Co však ona zvolala?

„Dej mi tuhle vodu, abych sem nemusela jít znovu!“ Neporozuměla, co Ježíš říkal. A stejné je to mnohdy u vás. Zejména když jste v úzkých či pokud na vás útočí negativní bytosti. Jste-li v pokušení, často se mýlíte.

Závěrem něco důležitého: Nepřeceňujte svou zralost, nebud'te domýšliví! Protože v takovém případě se otevíráte mocnostem temnoty a mohli byste skončit u pýchy, a ne Ježíšovy zralosti. Neustále prostě, ať se rozhodujete tak, jak potřebuje Bůh, a bude vám pomoheno. Konáte-li Boží dílo, pak odráží vaše duše smysl vašeho života. Proto si do ní uložte také moje dnešní slova.

Dobrá úvaha jedné sestry: „Nemohu se srovnávat s Ježíšem.“ Děkuji za ni. Ani se nemáš a nesmíš s Ním srovnávat. Ovšem důvěra, láska, pevná víra a dobré skutky mají být základem vašeho růstu.

Děkuji za vaši lásku k nám, za pozornost i radost. Děkuji vám, že jste v této těžké době přišli. Vyslechli jsme vaše prosby. Pokud nás budete potřebovat, budeme tu. Ovšem musíte to myslet upřímně.

Co tě vedlo k tomu, abys neomezeně projevoval svoji moc a dobrotu? Jaké zářivé světlo vedlo Tvoji sílu a moudrost bez hranic? Veď mého ducha, pozvedni mne svou silou z těžké hlubiny, abych bez bázně a v ohnivém vzachu přispěl k oslavě Tebe! Neboť Ty jediný umíš naplnit nadšením.

Ludwig van Beethoven

SPOLUPRÁCE NA BOŽÍM DÍLE

Ó Stvořiteli, Tvůj služebník k Tobě přichází, aby Tě opět požádal o možnost spolupráce na Tvém díle. Všechny jsi nás povolal a vybral k tomu, abychom plnili dané úkoly. Tys každého stvořil k užítku.

Kdo toto neví, nechť si uvědomí, že Bůh všechny povolal ke službě. Každý jsme článkem soukolí božské činnosti. Kdo toto neplní, porušuje zákon a hrozí, že půjde chybnou cestou, již mu Tvůrce nepřisoudil. Opustí ho radost z práce pro Boha a počnou v něm bujet myšlenky: „Proč zrovna já mám pracovat?“ Ovšem takový postoj nedodá chuť pracovat na vinici Stvořitelově. Přestane tě fascinovat dokonalost stvoření, dostaví se rozčarování, až nakonec začneš závidět těm, kteří kráčejí vzhůru. To je stav, který se pak dá jen s velkým nasazením vůle změnit.

Přijde i myšlenka: „Počkám na lepší příležitost.“ Ale ta se nedostaví ve formě, po níž toužíš. Nic se neopakuje ve stejném rytmu a tvaru.

Ze zkušenosti vím, že pramenem největšího zla je nechtít, nevědět či nekonat. Co nespolupracuje, to brání a ničí. Ten, kdo neplní povinnosti, jež zná, ten netuší dobro tvořeného. Kdo necítí touhu se vyvíjet, neví, že disharmonie zanedbaných povinností se projeví na společné stavbě díla.

A tak radím: Je obtížné napravit to, co člověk vědomě zanedbal. Neboť do tvé životní cesty vstoupí něco dalšího. Ani nikdo jiný nemůže za tebe vykonat to, cos zameškal, vždyť tví sourozenci mají jít vlastní cestou. Uvědom si, že ráno nejsi tím samým pracovníkem Stvořitele, kterým jsi byl včera. Každý čin, myšlenka tě

vedou k dalším povinnostem. Ty žádají další nasazení, jiné cíle. Pokud tě mé napomenutí oslovilo a prohlédl jsi, pak víš, že si nelze stěžovat na Stvořitele či na osud. Jdi do sebe a přiznej: „Je to má vina, vina toho, že jsem zanedbával své povinnosti!“

Ujmi se dědictví, jehož jsi příčinou, pracuj v souladu s Božími zákony na své budoucnosti. Pak v sobě pocítíš jiskru věčnosti. Nemůžeš doufat, že zažiješ štěstí do doby, než začneš konat tak, jak si přeje Bůh. Proto se vzchop a pusť odvážně do práce, znovu tě zařadí do Božího plánu.

Pokud je kmotrem opravdového služebníka moudrost, pak jsou jeho skutky věčné. Tehdy se zapojí do soukolí věčnosti.

Ale pozor! Nedopuť, aby ni smítko spadlo do tvého motoru, pak by byl tvůj vzestup zpomalen, ochromen či zastaven.

V symfonii stvoření udává tón jen Jeden. My jsme v ní různě znějící podtóny. Máš ale znít čistě a správně se do melodie vřadit. Každé nové poznání se projeví v podobě vnitřního světla, silnější energie, pevnější vůle a z toho pramenícího pulzujícího pocitu štěstí.

Duše je zranitelný nástroj. Proto buď k sobě i k druhým pravdivý, jasný, čistý a pokorný. Pravý služebník je začleněn do budujících sil. Pamatuj na všechny souvislosti. Pravda tě povede do zralosti, k moudrosti a světů rajského poznání.

Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal.

Žalm 40, 2

DUCHOVNÍ KRÁSA A ČISTOTA

Stvořiteli náš, vše jsi tak moudře zosnoval, až se mi tají dech. Podporuješ můj vnitřní růst, zázraky a divy se stávají skutečností. Otvíráš mi skutečnosti do této doby mi utajené. To vše jsem získal díky poctivé práci na Tvém díle na cestě za dokonalostí.

Nepodlehli jsem ataku temna, má povinnost pracovat na Tvém díle je mi svatá. Řekni: Co chceš ve mně dokonat? A co mám za to udělat pro mé sourozence? Pán odpověděl: „Tam, kde ses narodil, tam je kořen tvojí síly. Vše, co zde obdivuješ, co je ti blízké, to všechno je ti dáno pro to, abys konal moji vůli a dosáhl dokonalosti.“

Tak jsem šel konat, jak si Pán přál. Pochopil jsem, že mým úkolem je ukázat mým sourozencům, jaká je zde krása, radost, mír, láska a štěstí.

A tak, milovaní, radím: Otevřte rolety svých duší a lad'te se ke kráse, již na vás Stvořitel nechá působit. Vítejte Světlo – bude opřevotovat vaše pozdravení, ba radost ze života přidá.

Čím víc se radujeme a jsme spokojenější, tím lépe pak pokračuje naše práce. Vždyť Stvořitel chce, abychom byli jeho spokojená dítka. Mnohému jsem se naučil, a tak vím, že nejsilnější pocit zanechá láska a krása.

Krása a čistota jsou odrazy dokonalosti. Žádné lidské oko nespatri-lo to, co Stvořitel připravil pro ty, jež ho milují. Bůh se neodhaluje rozumovému kalkulu, ozřejmí se však tomu, kdo touží po duchovní kráse.

Všichni jsme takovou krásou uchváteni, ať si to uvědomujeme či nikoliv. Je tu pro všechny. Sídli v nás i kolem nás. A čím čistší bude tvé vědomí, tím lépe pochopíš svůj život.

Ó Bože, Tvé dílo je nádherné. Je zhmotněním Tvých myšlenek. Nejdůležitější z nich je láska a přání, aby veškerý Tebou stvořený život žil v blaženosti.

Vnímejte nádheru kolem sebe. Učte se společně žít v harmonii a lásce. Amen.

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.
Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách,
vodí mě na klidná místa u vod,
naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede
pro své jméno.
I když půjdu roklí šeré smrti,
nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi Ty.
Tvoje berla a Tvá hůl mě potěšují.
Prostíráš mi stůl před zraky protivníků,
hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.
Ano, dobrota a milosrdenství
provázet mě budou všemi dny mého žití.
Do Hospodinova domu
se budu vracet do nejdelších časů.

Žalm 23 - Žalm Davidův

ODDANOST BOHU

Naši milí sourozenci!

My oba a s námi i mnoho přátel se budeme v nové sérii sdělení věnovat vznešené oblasti. Dostali jsme náročný úkol, který lze těžko uchopit vašim rozumovým myšlením.

Chcete se od nás dozvídat stále něco nového. Je ovšem třeba, abyste naše sdělení přijímali ve vyšším stavu vědomí a s čistou myslí. Poté ho převedli do praxe jménem život.

Bud'te odvážní a věrní, aby vaše světlo ve vás mohlo zvítězit. Proto prosíme: „Nebeský Otče, ve jménu Ježíše Krista Tě prosíme, otevři jejich duchovní i tělesné oči, aby Tvé světlo v sobě unesli.“

Naši milí! Desetiletí vás učíme, jak kráčet duchovní cestou. Mnozí ze žáků již mezitím přešli k nám do světlých nadzemských sfér. Někteří byli zklamáni, na Zemi pouze naslouchali a naše dobře míněné rady nepřeměňovali do myšlenek, snah i činů. Nedocílili tedy v tomto směru dobrých výsledků. Další však byli vděční a velmi potěšeni - cítí se ve svém novém domově velmi dobře. Někteří z nich jsou v pravém slova smyslu blažení z lásky a krásy, jež je obklopuje.

„Každé lidské dítě je osobně svého štěstí strůjcem.“ Ovšem do krásných sfér nevstoupíte jen proto, že nám nasloucháte nebo čtete naše oznámení.

Milostí Tvůrce se stalo, že jste sem byli přivedeni svými duchovními průvodci. Vychutnávejte tedy zplna dary milosti a přeměňujte je ke svému duchovnímu prospěchu!

Ježíš by vám řekl: „*Podávám vám ruce, vezměte z nich vše, co vlastním.*“ A pak by zvolal: „*Darujte i vy mně svého ducha, abych vás mohl získat zcela pro sebe, neboť jsem pro vás vydobyl cestu ke světlu. A toto světlo osvíti ty, jež ho chtějí přijmout.*“

Boží klid necht' je s vámi! Ze své duchovní vlasti jsem přinesl s sebou to, po čem v této chmurné pozemské atmosféře vaše duše tolik žízní: lásku, mír, radost a bezpečí. Společně s vašimi duchovními průvodci vás při tomto setkání zdviháme vzhůru k vaší spáse, k dobru vaší duše a ke všem, na něž v lásce vzpomínáte. Mír necht' je s vámi a se všemi vašimi milými!

Děkuji vám za dušičky květin, za hudbu, za vaše radostná srdce. Děkuji za všechno, co jste si s sebou v dobré vůli přinesli.

Milí sourozenci, podle vašeho rozumového myšlení jsme byli v posledních týdnech odloučeni. Ale není tomu tak, byli jsme v duchu a v pravdě spojeni. Nejen na prázdninových seminářích. Děkuji za ně vašim duchovním průvodcům i těm, kteří si dali tu práci a námahu vám to duchovní přiblížit.

Jsmo jedno společenství. I vaši duchovní průvodci jsou, pokud je to možné, vždy při vás.

Duchovní průvodce sestry Gisely mi nedávno řekl, že posíláte za její duši modlitby, myšlenky, pocit sounáležitosti, a především mnoho lásky. Její duše to teď potřebuje. A tak myslíme na ni, každý, jak umí, a každý, jak chce. U duchovního světa nejsou žádné překážky, svobodně dle srdce, myšlení, svobodně dle lásky k ní vysíláme myšlenky. Její duchovní průvodce je zde a tyto myšlenky přijímá. Také Laurentius se o to snaží. Budeme dávat ze sebe to nejlepší.

Nebeský Otče, Tys dal každému určitý čas: jednomu na Zemi, druhému v jiném světě. Ale všichni jsme Tvé děti a všechny světy slouží našemu zdokonalování.

Nyní má milá sestra Gisela možnost přijímat sílu, lásku, vděčnost – to vše bychom jí rádi poslali. Pane Ježíši Kriste, Tys ji poslal na Zemi, aby sloužila. Sloužila v pravém slova smyslu. Pomož jí, aby i v budoucnu

toto mohla plnit! Prosíme ještě o milost, Otče lásky, pokud to smí být, aby se tělo milé sestry Gisely uzdravilo. A má-li to být – aby se šťastně odebrala domů, do světlého nadzemí.

Děkujeme, že jsme jí směli darovat sílu. Každý svým způsobem díky vztahu, který k ní má. Myslíme na její práci pro své sourozence.

Milí sourozenci, dnes jsem již zmínil, jak mě těší, že jsem mezi vámi. I ve vašem nitru by měla růst radost. Těšte se z vlastního vývoje. Bůh vám dal možnost jít domů do zářivého světa radostnou cestou spásy. To mějte na paměti!

Děkuji za vaši budoucí snahu, vaši duchovní průvodci vám to budou připomínat vždy, pokud se takové myšlenky u vás opět objeví.

Odhadli jsme, že 97,9 % lidí myslí rozumově. Ale vy k pochopení potřebujete mít mysl čistou. Již to více či méně umíte.

Co my, Boží poslové, rozumíme oddaností, rytířství duše, věností Bohu? Příliš málo jste cvičili vyřazení rozumového myšlení, a tak, přestože si to nyní přejete, nedokážete to. Musím proto použít příklady.

Matka Ježíšova, Marie, a její předci, stejně jako Josef a jeho předci, potomci krále Davida, slíbili, že se ve své pozemské inkarnaci oddají Bohu. Některé z vás napadne: „Ovšem to byli vysoké duchovní bytosti, kněží, uměli to.“ Ale i oni měli lidským tělem, mozkiem uzavřenou vzpomínku na toto předsevzetí. Přinesli si však na Zem schopnost mimosmyslového vnímání (jasnozření, jasnoslyšení, jasnocítění), schopnost udržet si čistou mysl, láskyplné chování a schopnost konat jen to dobré. To bylo zakotveno v jejich duši. Protože na Zemi působí moc temna, zvládal to přiměřeně i jejich rozum.

Když archanděl Gabriel přišel k Marii a ptal se jí, zda se chce stát matkou velmi vysoké bytosti, ona mu přes svůj rozum odpověděla, „žádného muže jsem nepoznala, nemám žádný vztah.“

Teprve když jí vysvětlil, kým byla, k čemu je vyvolena, kam by to celé mělo vést i jaký úkol na Zemi má, tehdy zaznělo to, co můžete

číst: „Jsem služebníci Pána.“ Toto je oddanost Bohu! Ale předtím byla nutná zkouška skrze rozum. Nebylo to, jak to nazýváte, pochybení, ale opatrná zkouška. A ona při ní obstála.

U Josefa z Nazaretu to bylo mnohem, mnohem nebezpečnější, neboť měl nejen přijmout světlo generací od Davida až k němu, ale ještě ho předat Kristu jako Ježíši z Nazaretu. Ovšem netušil, že zplodil v hlubokém tranzu dítě. Tak mu to poté sdělila Marie.

Negativní síly na něj působily, proto pochyboval. Zahrnuly ho pochybami - třeba ho Marie obelhala. Moci temna odstoupily, teprve když se zjevil archanděl Gabriel. Jasnovidný Josef s ním mluvil o všech událostech od doby krále Davida, světle, které by měl předat dál, i o poslední události, až nakonec řekl: „Ano, chci si vzít Marii za ženu.“

Také to je projev oddanosti Bohu. Ne však úplný, protože negativní síly mu stále byly v patách. Teprve když mu bylo vysvětleno a potvrzeno, že jím prochází Světlo, které má předat děťátku jménem Ježíš, byl Bohu již zcela oddaný.

Vědomí oddanosti Bohu se projeвило i v jeho dalším konání. Jak Marie, tak její příbuzní i Josef se svým příbuzenstvem byli v Boha věřící, ale nebyli Bohu oddaní plnou silou.

Pak přišel anděl, Josef ho v noci opět jasnovidně vnímal a pravil: „Vstávej, vezmi svou ženu a dítě, osedlej mezka a uteč do Egypta!“ Neváhal, byl již Bohu oddaný. V Bibli se to popisuje takto: „Byl spravedlivý, zbožný a věrný svému Tvůrci.“

Tuto vlastnost jsem se pokusil vysvětlit pomocí textů, které můžete číst. Možná, že je to napsáno jinak, ale já jsem vám to sdělil podle pravdy.

Toužím, abyste žili oddaností k Bohu. Co to znamená? To však musím ještě promluvit o mysli a rozumu.

Při našem stvoření jsme kdysi všichni měli mysl čistou, ne však dokonalou. Také někteří z nás, členů druhé periody tvoření, od Boha odpadli. Bytosti začaly totiž příliš rozumově myslet. I Lucifer se

kdysi odchýlil od čistého myšlení a zavedl vlastní schéma myšlení. To užívá ve svém sídle na Zemi a dalších planetách, které jsou mu podřízené.

Nevěříte? Tak se podívejte po světě! Kdo má dnes mysl čistou? Čistá mysl znamená za každé situace láskyplně myslet. Při všech jednáních, za každé situace, každým slovem, myšlenkou a pocitem. Být stále v ose lásky k Bohu, sourozencům, ke všem bytostem. To je a zůstane základem čisté mysli. Neboť z lásky jsme byli stvořeni a lásku máme mít v životě zakotvenou.

My lásku po odpadu přestali používat, spadli na vedlejší cestu, tu zosnoval Lucifer: to jsou důsledky přemíry rozumového myšlení. Bohužel musím přiznat, že i já byl zaslepen. I já jsem byl slabý, učím vás z vlastní zkušenosti.

Nyní namítnete, že na Zemi potřebujete úplně racionálně uvažovat. Nesouhlasím. Ovšem nejste tak dokonalí, tak zralí, abyste ve všem viděli lásku - v semínku, ve stéble trávy, v živočišné, rostlinné říši, v říši minerálů i v říši lidských sourozenců. Máte egoistické rysy - první chcete být vy a teprve pak ti ostatní. To vyhovuje Satanovi. Mnohé se mu už podařilo. Jen málo lidí láskyplně myslí. Tím by byl vznikl předstupeň oddanosti Bohu.

Na Zemi je ale tak možné žít, není to pouhá iluze. Ovšem kdo to dokáže!

Pokud bych se inkaroval na Zem, poctivě bych se nad tím zamyslel. Dám vám radu. Zkuste použít modlitební formulí.

Některá náboženská vyznání tyto formule mají. Ale mumlají je rozumem. Ovšem když si horoucně řeknete: „*Pane, učiň mě svým nástrojem! Pane, ukaž mi svou lásku, následuji tě! Kriste, pomoz mi, byls v pozemském životě našim vzorem a jsi jím ještě dnes! Pomoz mi láskyplně žít se všemi bytostmi,*“ pak jednoho dne ucítíte, že vnímáte svého duchovní průvodce, který tě upozorní: „*Ted' ses proti lásce provinil, ve tvém činu není láska!*“ Pak budete rychle vyzrávat do stavu, kdy hmota pro vás není hlavním cílem, a budete žít oddaností Bohu.

Neřekl Ježíš: „Hleďte nejprve říši Boží, vše ostatní vám k tomu bude přidáno!“ Ovšem náš negativní přítel vytvořil důmyslnou smyčku pro lidstvo. Namlouvá vám: „Abys mohl žít, musíš přece jíst a oblékat se! Musíš ve společnosti něco znamenat!“ Musíš! Ty musíš! Musíš!

Niterný křesťan by se měl zamyslet. U Tvůrce se nikdy neříká „musíš“, ale „jen ty máš“. To je obrovský rozdíl - mocnosti temna přehlíží tvou svobodnou vůli. Tvůrce ctí svobodnou vůli, kterou ti dal. Nenutí, ale v lásce objímá.

Milí sourozenci, vím, že mnozí z vás se domnívají, že je to neuskutečnitelné. Ale jsou to vaše myšlenky, ne moje: „Vždyť zodpovídám za firmu, za obchod. Dávám práci mnoha lidem. Živím je.“ Zní to dobře! Ano, ve vnějším světě máš dávat bližním lásku, chléb, práci, činnost, výdělek! Ale ve svém nitru žij vlastní život! To není neproveditelné. Díky tvému vnitřnímu kvalitnímu životu budou tvé činy prospěšnější tvým bližním, zvířatům, rostlinám.

Pak přijde doba, kdy bys měl začít přemýšlet, kdo jsi a jaké úkoly máš. Možná ti přijde duchovní průvodce vstříc a řekne ti: „Slíbil jsi nám, že na Zemi vykonáš to a ono. Udělal jsi to již?“ Pak se sám sebe zeptej: „Vykonal jsem to?“ A to dobrovolně, bez nátlaku, neboť Bůh nevytváří žádný tlak. To činí jen mocnosti temna.

Proto ti radím, pokud ještě vedeš velký podnik nebo ještě máš mnoho podřízených, které zabezpečuješ chlebem, stravou, oblečením, látkou, pak k nim buď dobrý! Neboť všechno, co konáš z lásky, proudí zpět do tvého srdce a ty rosteš. Nebo jsi dosud egoistický? Hromadiš bohatství pro dny budoucí? Jsi na druhé tvrdý? Plníš si pouze vlastní přání? Pak jednoho dne přijdeš o vše a mnoho, přemnoho temných věcí bude, až přejdeš na onu stranu, tížít tvoji duši.

Dávali jste pozor? „Přejdeš na onu stranu.“ Neřekl jsem „na světlou onu stranu.“ Proto stále hodnotěte své skutky, přání dotazem. „Stalo se to z lásky?“ Stále si opakujte: „Dělám to z lásky?“

Teď tě napadlo: „Ale nemohu přece všechno rozdat, jinak pak sám budu chudý.“ Ne, nemusíš. Ale dej tomu, kdo tě o to prosí,

a pokud je tvé srdce plné, plné smilování, pak daruj dál! Bůh tě nenutí, netlačí! Pouze když cítíš, že se ti naskytla příležitost, pak daruj! Však často opakujeme, že kdybyste tomu nejmenšímu z Jeho sourozenců dobro učinili, Tvůrce si nic nenechá darovat. Vráti opět všechno zpět.

Milí sourozenci, ještě jsem s oddaností k Bohu neskončil. Ale na vyzařování vašich duší vidím, že nemáte moc silnou potřebu toto následovat. A to jsem řekl hodně mírně. Někteří si říkají: „Hardus není člověkem. A na Zemi je to tak těžké, člověk se musí hodně otáčet, aby své záležitosti zvládnul.“

Pokud takto uvažujete, pak žijete pouze pro tento pozemský život a pro těchto málo okamžiků. Opravdu jsou to ve vztahu k věčnosti pouhé okamžiky, během nichž dlíte na Zemi.

A tak radím, nebud'te polovičatí, povrchní a slabí. Postavte se rozhodně na stranu Krista. Opravdu, s plnou rozhodností. Nejen vykouknout a vykládat. Tak se chovají ti nerozumní či ovlivnění, obsazení. Počkejte na vnitřní impuls: „Bratr, sestra tě potřebuje, mám to, daruji to.“ Jsou-li to hřejivá slova vycházející z hloubi srdce a existence, pak skutečně pomáhám!

Braňte se tomu, co Satan našeptal. Sice jsi to přijal, ale nyní se bráníš a chceš se od toho oprostít. Takže stálost, věrnost a lásku k Bohu a všemu živému.

Oddanost Bohu je více než pouhé slovo. Je to duchovní stupeň, kterého lze, a říkám to upřímně, těžko na Zemi dosáhnout. Ale možné to je! Pokud používám, jak jsem již řekl, čistou láskyplnou mysl.

A nyní mám velkou prosbu: Pokud byste měli o tom, co jsem vás dnes učil, mluvit s jinými a oni se zeptají, co znamená oddanost Bohu, a vy si nejste jistí, protože jste mě nemohli svou čistou myslí následovat, pak prosím raději mlčte!

Jinak to krásné srazíte do špíny. Oddanost Bohu znamená, že se si ce vůle Boží naplní, ale já se při tom vši silou své vůle, ale také dobrovolně, nezištně a plný lásky podrobuji Bohu. To ještě neumíte. Proto vás prosím, mlčte o tom!

Ve vašem nitru bylo uloženo semínko oddanosti Bohu. Má ve vás vzklíčit, zapustit kořeny. A až se zakotví, budete díky svým skutkům sklízet ovoce.

Kdo mě zcela nepochopil, tomu při nadcházejícím setkání rád podám další vysvětlení. Novému se nedá snadno porozumět, a už vůbec ne na duchovním stupni, který máte ve svém nitru.

Děkuji za pozornost. Prosím vás opět o myšlenky lásky. Můžete hned začít. Čistá mysl znamená láskyplně myslet.

Dej mi zdravou mysl, Pane, vidět dobro kolem nás, ať se s hříchem nezapletu, kéž napravím se včas. Dej mi mladou duši, Pane, co nenaříká, nereptá, ať neberu příliš vážně svoje malicherné já. Dej mi i chuť k jídlu, Pane, také co bych k jídlu měl, dej mi zdravé tělo, Pane, bych s ním dobře zacházel. Dej mi, prosím, humor, Pane, a milost, abych chápal vtip, ať mám radost ze života a umím druhé potěšit.

Thomas More

LIDSKÉ CÍLE

Milí sourozenci, abyste ve svém pozemském životě dosáhli Bohem žádaného postoje, doporučujeme, abyste se zaměřili na Ježíšovo učení lásky. Pouze společným působením různých směrů vyznání v jednotné víře, jako je tomu na výše vyvinutých planetách vaší sluneční soustavy, dosáhnete mír, duchovní rozvoj a docílíte oddanosti Bohu.

Tyto vysoké cíle lidstva jsou známy. Vyznačují sice jen z mála lidí, ale pokud se tak stane, znamená to, že jsou naplněni láskou. Kristus je vyslal na Zem z Boží říše, aby se stali příkladem pro své sourozence. Podejte jim své ruce a budete vtaženi do víru lásky. Věřte v království Krista: Jeho korunou je láska, jíž vás obdarovává.

I kdyby žádné lidské oko nespátřilo paprsky milosti, duše člověka je cítí. Držte své světlo vysoko nad hlavou, osvětľujte jím cestu hledajícím. Světelné bytosti nadzemí vám budou stát ku pomoci.

Jsem hledající Boha, v dobré vůli klepu na nebeskou bránu a čekám na odpověď. Tu mé nitro zasáhne myšlenka: „Myslíš to vážně, chceš to doopravdy?“ Klepu dál, hlasitěji, však s pokorou: „Stvořiteli můj, chtěl bych Tě v celé tvé nádheře spatřit!“ Ale brána zůstala uzavřená. Přemítal jsem proč, když tu přišla odpověď: „Nejdřív musíš mít nádhernou, čistou duši, pak možná Krista či Stvořitele spatříš“.

Odebral jsem se do tiché komůrky nitra a hle, v mnoha zákoutích své duše vidím jen temnotu a prázdno, lásku k bližnímu zde nenacházím. Tu jsem vdechl: „Zaostáváš, zpožďuješ se, jsi plný zátěží.“ Tak to mě vybudilo - vždyť v takovém případě svého Stvořitele ani Krista neuvidím! Pak přišla milosrdná myšlenka: „Spas duši, je nesmrtelná, pak tě Boží milost osvobodí.“

Pocítil jsem v sobě proudy síly. *Stvořiteli, Kriste – chtěl jsem vás vidět hned oba, nyní se však učím nejdřív poslouchat. V nitru vím, že existují stupně, po nichž by měl každý Boha hledající vystupovat. Ten první je čistota duše. Docílíš jí dobrými skutky i myšlenkami. Další ti řeknou Tvoji průvodci.*

Tehdy se dostavil klid mysli a já opět začal pracovat na splnění svého pozemského cíle.

Tady jsem, Pane Bože můj a milosrdný Stvořiteli. Unavil jsem se hledáním východiska, ale kromě nebezpečí, strachu a nejistoty nic nenalézám. Nikdo pomoci nemůže, proto přicházím k Tobě a klekám u Tvých nohou, do vůle Tvé se zcela odevzdávám. Nalož se mnou pro Ježíše Krista jako s tím, kdo se do náruče Tvého milosrdenství pokládá. Hospodine, Panovníku nebe i země, Tvému jménu budiž čest, ne mně. Ty sám jsi hoden vzít moc, moudrost, sílu a čest, slávu i požehnání. Nikdy Tě neopustím. Nyní se zabydluji v hlubině Tvého milosrdenství. Místo hradeb, štítů se kladu do Tvé všemohoucnosti, před sebe jako stráž stavím Tvoji vševědoucnost. Tvé vůli odevzdávám klíče od brány mého srdce a všech mých úmyslů – odmykej, zamykej, čiň, co ráčíš. Před Tvým obličejem stojím takový, jaký jsem, a zbavuji se všeho, i sebe samého. Odevzdávám se Ti cele, plně a bez výhrad. Dělej se mnou, co chceš a co vidíš za dobré. Nebráním se, nic nežádám, ať se děje Tvá vůle se mnou i skrze mne, podle Tvého přání. Jen o to jedno Tě prosím, nikdy mě neopouštěj. Amen.

J. A. Komenský

LIDSKÉ MYŠLENÍ

Milované duše!

Z mé duchovní vlasti jsem vám přinesl to, po čem vaše duše žízní – mír, radost, zdraví a hlavně lásku v Boží oddanosti. Děkuji za vaši pomoc, protože pouze se svými přáteli bych to nedokázal.

Vnímám velké vzrušení, mezi vámi i některých v nadzemí. Nejde vám do hlavy, proč bytost nedokáže rozumně či v lásce myslet. Uvědomte si, kolikrát jste byli „zatemnění“? Při každém pádu se vaše myšlení zatemňovalo víc a víc. Pozorujte např. zloděje, jak je zaujat svým záměrem. A dnes je na Zemi zlodějů mnoho, chtějí si přivlastnit majetek ostatních.

Kdepak zůstalo myšlení v lásce? Oddanost Bohu? Vzrostl egoismus, daří se mu při rozumovém myšlení. Zatemněný mozek je zbraň Satana. Samozřejmě že rozum potřebujete k normálnímu žití, nedá se odstranit ani zpovědi či něčím jiným. Je vaší součástí. Ale neměli byste pomoci něho chybovat, chtít víc a víc, druhé poškozovat, máte usilovat o to vyšší. Zapojovat kontrolu myšlenek a pocitů.

I dnes přicházím s prosbou, abyste více vyzařovali světlo a lásku. Vždyť i my byli lidé a lidmi jsou i ti, co čekají na osvětlení. Chcete-li jim předat to dobré, obdrží to, přestože se někteří z nich z počátku brání. Děkuji za vaši snahu, prosím, aby vaše aktivity dopadaly na úrodnou půdu.

Neodsuzujte! Neobviňujte, abyste nebyli odsouzeni či obviněni sami. Pamatujete na tato slova Ježíšova? Jak to vůbec vypadá s vaší oddaností k Bohu? Ani stopa po ní!

Nyní se chci zmínit o těch z vás, kteří v mém minulém sdělení našli něco nedobrého, měli pochybnosti i ohledně rozumového myšlení.

Mám na mysli především ty, co texty pouze čtou. Nejsou tady osobně a nepocítují tedy přítomnost vibrací. Důsledkem toho nemohou obdržet ani vysvětlení od svých duchovních průvodců, které probíhá během sdělování.

Mimochodem, poprosil jsem nejenom duchovního lékaře Egona a Ulfa, ale i další, aby vám pomohli. Mnohá z vašich těl totiž nejsou v kvalitní vibraci – vy říkáte, že se necítíte zdraví.

Mnozí z těchto sourozenců si myslí, že dnešní způsob uvažování tu byl odjakživa. To energicky odmítám.

Abych to vysvětlil, musím se vrátit na začátek Stvoření. **Stvořitel stvořil před veškerým časem Krista, stvořil Ho před všemi, jež nazývá prvotními. Je tedy po Bohu výjimečný a nejčistší služebník Boží. Tím se liší od Lucifera. Bůh totiž stvořil Krista přímo ze Sebe.** Jak víte, nebyl tak hezký a energetický, nebyl takovým odrazem Stvořitele jako Kristus. A právě zde to začalo. Co?

Stvořitel všem dal svobodnou vůli, to jste jistě slyšeli. On se jí nedotýká, neruší ji, ani ji nebere zpět, nenutí tě. On tě miluje, a i když pochybíš, ponechá ti svobodnou vůli. Tak to udělal i s Luciferem. Po nekonečně dlouhé době bylo stvořeno mnoho prvotních duchovních bytostí – nedá se to vyjádřit čísly. Opakuji: všechny měly od Boha Božskou jiskru, světlo od Krista a ztělesnění skrze duchovní rodiče.

Ted' se vám možná rodí myšlenka: Kdybychom neměli svobodnou vůli, Lucifer by nepadl, a tím pádem ani my, protože jsme ho poslouchali. Lucifer zrušil oddanost k Bohu tím, že po dlouhou dobu, nebylo to náhle, po krůčcích se zabýval myšlenkou, že chce být on první a chce vládnout. Měl zcela jiné ideály. Jeho myšlenky samozřejmě viděl jak Stvořitel, tak Kristus.

I vy si můžete myslet, co chcete. Ale za své myšlenky si nesete odpovědnost. Nejsou bez cla, platíte za ně. Myšlenky jsou síly, projevují se tam, kde se jimi lidé zaobírají nebo je vyvíjejí – jsou vysoké či nízké. Přeposílají je dál.

Stejně to bylo i u Lucifera. Vystoupil z Božího pořádku a učinil – zprvu sám, pak i jeho duál – rozhodnutí: Budu svými myšlenkami

působit na vysoké duchovní bytosti. Když tak učinil, přešli mnozí k němu. Proč? Člověk se musí umět do toho vžít, proč. Nekonečná blaženost, oddanost Bohu, nekonečně dlouho. Biliony let, nedá se to vyjádřit. A najednou taková myšlenka.

Zamyslete se nad tím. Podobně jako při pozemské revoluci se Lucifer snažil do svého tábora nejdříve přetáhnout ty nejvyšší, ty, co mají sílu a moc. Postarají se o přísun dalších - nebeských knížat, archandělů atd. V momentě, kdy měl na své straně zejména cherubíny – producenty síly – domníval se, že je již dost silný, aby mohl nastoupit do boje.

A nyní přišlo rozhodnutí. Rozhodl se! **A to je moment zrození rozumu**, vzdálený Boží oddanosti a zákonu lásky.

Tak vzniklo rozumové myšlení. Lucifer vystoupil ze zákona, nechtěl sloužit, chtěl vládnout. Proč? Vždyť měl dostatek moci, krásy, světla skrze Krista i postavení. Ale podobně jako u vás i on chtěl víc: víc moci, vlastnictví, víc poddaných, chtěl být první. Tak došlo k rozkolu. Nemluvím o embryonálních bytostech, ty ještě neexistovaly, ale o bytostech prvotních. Četné duchovní bytosti bojovaly na jeho straně – mohu-li vůbec o boji mluvit. Stvořitel totiž zmocnil archanděla Michaela, aby zahnal Lucifera s jeho přívrženci do tmavých děr.

Milí sourozenci, chceme-li tedy mluvit o dnešním lidském myšlení, musíme vidět celou věc vcelku. Čím hlouběji jsme coby embryonální bytosti padali, svedeni Luciferem, tím víc se nám rozum zatemňoval – poprvé, podruhé, potřetí, počtvrté, až k šestému stupni a pak ještě do světa Lucifera. Nyní asi tušíte, jak je rozum silný a jak málo oddanosti k Bohu je vám schopen předat.

Ačkoliv dříve vládla všude jen láska a harmonie, přesto oznamoval prorok Jób: „Bůh, Stvořitel, nevěří svým andělům v nebích.“ Co to znamená?

Stvořitel po odpadu předal vše Kristovi – tvorbu planet, nebeských sfér a tzv. nebí. Také andělé měli od Stvořitele svobodnou vůli, i oni, stejně jako vy, mohli vybočit a vykonávat ne vůli Boha, nýbrž Satana. Lidé si myslí, že toto se v nebeských sférách neděje,

že zde k pádu dojít nemůže. Ovšem to se mýlíte! Jak je to možné? Byl Lucifer již dokonalý jako Kristus? Na tuto otázku byste již měli umět odpovědět. Byli tzv. synové Boží již dokonalí jako Kristus? Ne! Proto měl Lucifer panovačné myšlenky, proto Jobova zpráva, že Bůh svým andělům nevěří.

Toto jsou základní pravdy. Ti z vás, co pokývali hlavou, vědí, že ani v nadzemí nemáte záruku, že vás rozumové myšlení nebude zatěžovat. Jak jste si uvědomili, rozum nekončí posledním výdechem. Vy zde stopě Satana jednoznačně podléháte. Po milujících bytostech ani stopa.

Milí sourozenci, s Martou jsme se odhodlali věnovat se náročnému tématu Boží oddanost. To není něco, co se dá dělat jen tak mimochodem. Boží oddanost je vědomé myšlení v lásce, a to vám dělá potíže. Vím to.

Nechci se z toho vyjímat, i mně to sem tam dělá problém. Ale pracuji jinak než vy. Pracuji ve své vypracované – a teď pozor – **síle představivosti**. Ta je u vás velmi slabá. Je nezralá, znáte ji jen teoreticky. Představivost odhadne, co bude následovat, pokud budu takto přemýšlet. Co se stane, jakou mám zodpovědnost. Co znamená úspěch či neúspěch.

Tak bych mohl pokračovat. Měli byste si uvědomit, že duchovnost není, když si něco načtu z knihy nebo našeho sešitu. Je třeba ji aplikovat, já to nazývám seberealizací. Umět se dopředu v představivosti vžít do toho, co bude následovat. Konám pro říši Boží? Nebo mě myšlenka či pocit zatěžuje? Když mám jasnou jednu cestu - oddanost Bohu, myšlení v lásce, pak je vše lehčí, ba velmi lehké.

Poslouchám-li ale rozum, pak hrozí nebezpečí a těžkosti. V mudrování je obsaženo luciferské zakódování vytvářející okovy. A výsledkem je pád. Víte, že způsobit pád dokáže Lucifer se svými stoupenci mistrně! Stále je ve střehu, a tak člověk opět zabředne, znovu a znovu, zas. Je prakticky už polapen.

To ale, moji milí, není všechno. Nyní se přiblíží jiní specialisté, budou vás trápit. Ne nadarmo máte výraz „duchové, co trápí“. Pokud

uděláte chybu, nezazní jen svědomí: Naprav to, a to co nejrychleji. Buď zase dobrý! Prokaž dobrou vůli, atd. Ovšem oni tě trápí tím, že říkají: „Měl jsi pravdu! Nedej si to líbit, pomsti se!“ To je ten rozdíl. Tak rozpolceně uvažujete: na jedné straně v lásce, na druhé, která převažuje, začne působit rozum.

Doufám, že jste se hodně naučili. Ti, co k vám přišli ze zářivého nadzemí vědí, že zdaleka nejste dokonalí. Ani sám sobě nepřisuzuji tuto charakteristiku. Také já musím hodně bojovat. Pouze jsem vám chtěl v praxi ukázat, jak to máte nastavené.

Některé duchovní bytosti působící na Zemi věší hlavu a říkají: „Tady u lidí se už nedá nic dělat“. Zda mají pravdu, nevím.

Ale předtím přijde Kristus a vezme ty, kteří nechtějí Satanovi patřit.

Usilujte všemi smysly o to, abyste byli předem odvedeni!

Veliký je náš Pán, veliká je jeho moc a bez konce jeho moudrost. Chvalte jej nebesa, chval jej slunce, měsíc i hvězdy řečí, která je vám dána, abyste Stvořitele chválili. Chvalte jej nebeské chóry, chvalte jej vy, kteří slyšíte tyto harmonie. Také ty, má duše, zpívej, zpívej Pánu, pokud je ti to dopřáno. Od něho, skrze něho a pro něho jsou všechny věci. Za to, co ještě neznáme, ale i za to, co jsme již poznali, jemu buď chvála, čest a sláva od věků na věky.

Děkuji Ti, Stvořiteli a Pane, že jsi mi daroval radost ze svého stvoření, jsem nadšen nad dílem Tvých rukou. Oznamoval jsem slávu Tvých skutků lidem natolik, nakolik můj duch mohl pochopit Tvou nekonečnost. Ve své milosti mi odpusť, když jsem řekl něco, co Tě nebylo hodno, nebo jsem hledal svou vlastní slávu.

Johannes Kepler

VNĚJŠÍ POSEDLOST

Milí pozemšťané, kontrolní duch opět dovolil napsat vám sdělení.

Dnes se chceme věnovat vnější posedlosti, o níž jsme se prozatím zmiňovali málo. Chceme vám tím poskytnout pomoc, abyste se v případě tohoto pokušení uměli účinně bránit.

Pro tento druh posedlosti je typické, že duch nezabere tělo člověka, nýbrž ho okupuje zvenčí, působí na dálku. Vědomí postiženého je s pomocí jeho průvodce dost silné na to, aby se trápící bytosti nevydal napospas. Pomocníci na Zemi, ať lékaři či psychiatři, by se měli snažit toto postiženému vysvětlit a dodat mu sílu. Dotyčný totiž poskytuje našeptávajícímu duchu často přístup z osobních důvodů. Stručně řečeno, jedná se o bývalé pozemšťany, nyní ubohé duše, které se mstí nebo si chtějí s dosud žijícími vyřešit dřívější problémy.

Počátek posedlosti se projevuje např. slyšením hlasů z podsvětí, vnímáním cizích pachů či dotyků - mohou být nepříjemné, ba často bolestivé. V pokročilejším stádiu nastupuje telekineze - nevysvětlitelné přesuny používaných předmětů. K jejich pohybu používají negativní bytosti ód dotyčného člověka. Začněte se bránit, jinak vše zesílí! Zjistěte, zda jste sensibilní, mediálně založení, ověřte si, že máte uzavřenou auru. Pokud ataky nastoupí, reagujte rychle: odolejte hned prvnímu útoku, kontrolujte pocity, myšlenky a vjemy.

Vaše aura svítí, a tím jsou nevědomé duše magicky přitahovány. Pokud je člověk pevný, náporu odolá a s pomocí duchovního průvodce se ubrání. Ale pamatujte, že čekají poblíž na další příležitost.

Počet takto zajatých lidí je značně větší než počet lidí posedlých. Děkujeme za kontrolu.

OBDOBÍ VODNÁŘE

převzato z knihy M. Zelenky Poselství lásky (2003)

V roce 1986 Hardus sdělil: Vše, s čím jsme se v poslední době setkali, jsou porodní bolesti přicházející doby světla, v níž duchovnost bude stát v popředí.

Původem jsme všichni dětmi inkarnovanými z univerza na Zemi za účelem zlepšit své šance. Naše matka Země, putující vesmírem se svojí matkou Sluncem, vstoupila do duchovního období Vodnáře.

Předchozí období Ryb trvalo zhruba od r. 150 před Kristem do r. 1950 po Kristu. Vrcholem doby bylo zjevení našeho vykupitele Krista v tělesné podobě coby Ježíše z Nazaretu.

Duchovní doba Vodnáře potrvá do roku 4050. Také vrcholem tohoto období bude zjevení Krista, tentokrát však v duchovní podobě. Bude to On, kdo Zemi duchovně obnoví. Díky jeho duchovní síle se zrodí nová Země.

Ve srovnání s dnešními poměry bude na ní člověk žít jako v ráji. „*Až znovu přijdu, vytvořím vše nové,*“ řekl Ježíš svým učedníkům. Tak jako při stavbě domu, který je od základu renovován, takže nezůstane kámen na kameni, vše se změní i na Zemi.

Život na nové, vyčištěné Zemi

Podstatný rozdíl oproti dnešní době bude v tom, že vláda Lucifera bude na dlouhou dobu zlomena. Tím zmizí negativní zátěže, které lidstvo trápí a brání mu ve vývoji.

Narovnáváním zemské osy se změní oběžná dráha Země kolem Slunce, což přinese přírodě, veškeré hmotě i lidskému tělu vyšší vibrace. Pak ovšem budou na nové Zemi moci žít jen lidé, kteří prací na sobě již dosáhli určitého vývojového stupně.

Životní podmínky se rychle zlepší. Zmizí např. původci nemocí - viry, bakterie, nebudou jedovaté rostliny ani divoká zvířata. Změnou

polohy zemské osy zmizí roční období, po celý rok bude příjemné klima a vegetace bude bujná. Ačkoliv budou obyvatelé nové Země vyznávat různá náboženství, základem všech bude víra v Boha a Krista. Většina lidí bude navazovat přímý kontakt s duchovním světem, především s duchovními průvodci a svými zesnulými. Zrození i smrt ztratí svoji hrůzu a délka života se prodlouží.

Technika a věda budou lidštější, umění a kultura zažijí obrovský vzmach. Lidé se vzdají živočišné stravy a to se příznivě projeví na soužití celku. Na podporu lidského vývoje přijdou na pomoc bytosti výše vyvinutých planet a lidé konečně budou považovat duchovní dokonalost za nejvyšší cíl svého bytí.

S ukončením zvyšování vibrační Země se začne počítat Nový věk. Opět od nuly. Prožitek tohoto rajskeho stavu budou moci zažít ti, kteří se v životě rozhodli pro Boha a Krista.

Vize přeměny Země

Dnes uvidíte obraz apokalypsy. Není hezký, žádný obraz budoucnosti související se současnou Zemí hezký být nemůže.

Skončené období Ryb a s ním i vlašná víra a násilná vláda Lucifera budou sežehnuty hřibem atomových bomb. Nová síla období Vodnáře bude žijícími lidmi období Ryb, jejichž setba se na Zemi ještě zelená, zneužita. Kosmický věk Ryb přechází jako všechny přechody celého Stvoření do období Vodnáře plynule. V ohni nenávisti, panujícím nyní na Zemi, shoří veškerá neláska, klamné představy moci, veškerá mocichtivost, opojení smyslů, domýšlivost i pýcha. Nadcházející válka je semenem vysetým lidmi období Ryb a sklizní lidstva dnešního.

Do bouří, které budou přes Zemi vát a čistit ji, budou neznalí volat: „To je konec světa!“ Duchovně probuzení si však uvědomí: Svět nemůže skončit, vše je očista a obnova.

Stav lidí žijících v nelásce, nenávisti, závisti atd. se bude zhoršovat. Pro ty, kdo žili bezbožně a fixovaní na hmotu, bude to hodně hořké. Ovšem těm, kdo jsou duchovně probuzeni, budou

změny Země představovat vysvobození do nového, hezčího a duchovního světa.

Kristus se vrátí v duchovní podobě; nikdo neunikne zkoušce v době přelomové. Přinese nové duchovní učení, učení období Vodnáře. Jeho základem je vnitřní zklidnění, mobilizace duchovních sil a práce na vývoji těch, kdo duchovně ke Kristu patří. Tato kosmická víra v sobě ukrývá uznání Boha, život v Bohu a s Bohem.

V nás všech je uznání Boha přítomno v podobě semene. Záleží na vás, zda sémě necháte růst, a tím probudíte svá svědomí. My vám s tím můžeme jen pomoci. Duchovní vodnářské vědomí není nic jiného, než co už před lety pocítil Jacob Böhme: „Hoří ve mně plamen poznání, že Bůh je ve mně!“ Myslel tím Boží jiskru, to živoucí v každém z nás.

Období Vodnáře je dobou ducha oproštěného od hmoty. Zároveň bude dobou jednoty. Materialismus bude nahrazen idealismem, násilí nenásilností, ego láskou k bližnímu. Zralý vodnářský člověk bude vědět, že závislost na egu je nicotná a láska, že je nade vše.

Období Vodnáře je také obdobím intuice. Poznání se zостří a moc zla bude potlačena, takže duchovní lidé nové Země budou růst a vzkvétat bez pokušení, která doposud na Zemi jsou.

Zvláštním znamením této doby bude osobní svoboda. Dosud jste vázáni díky vašim omylům na karmu, ale pak budete svobodní. I to poznáte. Osobní svoboda se bude stupňovat, pocítíte bezprostřední přítomnost duchovního světa. Budete se moci setkávat se svým duchovním průvodcem, ptát se na vše, co vás bude tížit.

Prosím vroucně Boha, Krista a jeho nebeské posly, aby vás vedli pevnou rukou skrze tuto poměrně krátkou dobu - abyste z ní získali poučení, později si nenaříkali, nestěžovali, nezačali se bát s těmi, kteří si budou myslet, že je konec světa. Pokud je uslyšíte, pamatujte na naše slova: Svět nezaniká, jenom musí doznít příčina - aby mohla vzniknout nová Země.

Nyní dostanete vnitřní klid i hodně síly k porozumění tohoto obrazu, krásného akvarelu duchovní vodnářské doby. Abyste poznali, co si vroucně přejeme, vybarvil jsem vám ho v nejsvětějších barvách. Naše touha by se měla stát i vaší, touha po co nejzářivějších barvách přicházejícího duchovního období, ve kterém se dá žít jako v ráji.

Nechť vám dá Bůh sílu pro zvládnutí této krátké doby. To vám přeje duchovní svět Boží, který se o vás stará.

Na kraji oázy sedí starý muž. Přišel k němu poutník a povídá: „Ještě nikdy jsem tu nebyl, jací tu jsou lidé?“ Stařec povídá: „Jací lidé byli tam, kde jsi žil?“ „Sobečtí a zlí.“ „I tady jsou sobečtí a zlí,“ odpověděl stařec. Později přišel druhý poutník a položil starci stejnou otázku. Stařec se ho otázel: „Jací lidé byli tam, kde jsi žil?“ „Dobří a štedří, měl jsem tam spoustu přátel.“ „I zdejší lidé jsou dobří a štedří,“ odpověděl stařec.

Oba rozhovory uslyšel obchodník, který stál poblíž, a nedalo mu to: „Jak můžeš na tu samou otázku odpovědět pokaždé jinak?“

„Synu můj,“ řekl stařec, „každý nosí svůj svět v srdci. Kdo nenajde nic dobrého na minulosti, nenajde nic ani tady. A kdo měl přátele v jiném městě, udělá si je i zde. Víš, lidé jsou taková, jaké je vidíme.“

internet

PADESÁTÁ KNIHA G. WEIDNER

Záhy se naučila naše milá sestra Gisela zvládat překážky a své schopnosti začala s pomocí Božích poslů používat na vydávání knih. Nyní vychází už její padesátá kniha! Jmenuje se „K novým životním břehům“.

V zimě mi vzkázala, že by chtěla vydat ještě jubilejní knihu, a proto jí mám včas dát předmluvu. To se také stalo. Měla z úvodních slov do knihy radost, vždyť Laurentius, který má knihy na starost, posílá myšlenky radosti tam, kde se na textech pracuje. Ještě dnes tuto radost sestra Gisela vnímá, dodnes největší náklonnost pociťuje právě k Laurentiovi, vysoké duchovní bytosti.

Přestože se její zdravotní stav do určité míry zhoršil, pracovala se svými pozemskými i duchovními přáteli na vydání této cenné knihy. Nehleděla na potíže, námahu, bolesti, pracovala po nocích, jen aby dílo dokončila. My, Boží poslové, jsme o tom věděli.

Když se u ní projevila – nechci říkat nemoc, ale špatná pohyblivost, zapojil se také Josef z N. Našel lidské pomocníky, kteří sestře Gisele pomáhali. Tak vzniklo společenství, díky němuž se mohla znovu vrátit domů. Josef z N. dohlíží na to, aby při ní stále někdo byl do doby, než přijde její odvolání ze Země. Snažte se, aby měla pro svoji práci podmínky, je nutné jí stále pomáhat.

Děkuji všem, kteří tak činí a budou tak konat i nadále. Zaslouží si to. Posíláme jí duchovní myšlenky, nápady, inspirace, aby vedla čilý myšlenkový život. Je oslabená pouze tělesně.

Také je důležité, abychom se za ni nadále modlili, byli jí k dispozici a snažili se, aby k ní negativní síly neměly přístup. Aby měla dobré podmínky pro svůj životní úkol. Upřímně všem za to děkuji. Nebudu nikoho jmenovat, ale opravdu srdečně děkuji.

NOVÉ MÉDIUM V ANGLII

Protože v Anglii je částečně vyšší vývoj, bylo tam nyní vyškoleno ženské médium. Podléhá Matce Marii, zatímco my Josefu z Nazaretu. Není to krásné? Tato žena má děti, rodinu, žádné zvláštní vzdělání. Ochotně souhlasila s tím, že bude sdělovat oznámení Božích poslů pověřených Matkou Marií. Vydala „Varování lidstvu“.

Vidíte, duchovní svět se stále snaží tam, kde jsou pro to podmínky, působit.

Když bylo toto sdělení z anglického jazyka přeloženo do němčiny, vyznělo částečně jinak. Protože my jsme si navykli užívat vlastní slovní obraty. Anglické sdělení tedy vyznívá poněkud odlišně. Ale prosím, nekritizujte ten text.

Potřebovali jsme desítky let, abyste nám začali dobře rozumět. Nyní se toho ujala začátečnice. Není zkušená, neumí zatím myšlenky, inspirace náležitě přijímat a zapsat tak, jak to dokáže zkušené médium.

Oné ženě jsme poradili, aby zůstala v anonymitě, a pokud to dokáže, můžeme její rodinu chránit. Jinak bude atakována. Její texty jsou hodně odlišné, varuje před drakem, válkami, katastrofami, jmenuje některé země. A to je velmi nebezpečné.

My nemluvíme o katastrofách, válkách apod. Zdůrazňujeme nutnost proměny člověka, tedy to, co učil Ježíš. Nezabýváme se do hloubky budoucími událostmi, zaměřujeme se na denní život, chceme vás pro jeho zvládání každý den podporovat. Toužíme vám v lásce sloužit a připravovat na náš budoucí společný život v čistých duchovních sférách.

Ihned z kraje přejdu k něčemu, co nepotěší: duchovní svět očekával od média v Anglii, od milé sestry, která zde působí, něco jiného. Počáteční zvěstování se podobala našim. Kdo je čte či přijímá, vstupuje do závěrečné etapy návratu domů.

Z našeho pohledu byla tato práce dobře připravená a z Boží vůle vznikla nádherná možnost předat zvěstování podložená duchovními pravdami. Čím častěji jsou ale založeny na pozemských věcech a na tom, co není v duchovních spolicích dobré. Dál to nebudu rozvádět.

Ačkoliv ještě plně duchovní, začíná to bohužel i u tohoto média klesat. Jinými slovy, úroveň se zhoršila. Samozřejmě také přenosem do vaší řeči vzniká tendence k začleňování lidského rozumového myšlení, čímž se kvalita zhoršuje.

Nechci si stěžovat. Jsem rád, že tito sourozenci pracují. Ale vidíte, jak těžké je úroveň nejen udržet, ale i zvýšit. Dávat někomu vinu neznáme. A tak se modlíme o pomoc.

U vás je to jiné, vy viníte i z maličkostí hned někoho jiného. Ale to není správné, moji milí.

Co tě vedlo k tomu, abys neomezeně projevoval svoji moc a dobrotu? Jaké zářivé světlo vedlo Tvoji sílu a moudrost bez hranic? Ved' mého ducha, pozvedni mne svou silou z těžké hlubiny, abych bez bázně a v ohnivém vzmachu přispěl k oslavě Tebe! Neboť Ty jediný umíš naplnit nadšením.

Ludwig van Beethoven

NÁŠ DUCHOVNÍ ŽIVOT

Vyslyšené modlitby

Každá vyslyšená modlitba posiluje naši víru, vzájemné sdílení těchto příběhů mezi přáteli pak posiluje i víru v těch ostatních. Občas potřebujeme slyšet taková sdělení, abychom se v tomto hmotném světě udrželi na naší duchovní cestě. Proto je i důležité prezentovat tyto příběhy v našich sešitcích. Děkuji našim bratrům i sestrám, že tak učinili a že našli odvahu, píli a čas přispět do těchto sešitů. Dovolte, abych se také připojila několika mými zážitky.

BOŽE, PŘIJĎ KE MNĚ BLÍŽ.

Docházím externě, ale pravidelně do domova pro seniory, kde je několik desítek klientů a několik desítek zaměstnanců. Soužití všech není vždy zcela jednoduché, lidé jsou různí a na odlišné duchovní úrovni.

Před pár lety zde došlo k napětí, složité situaci, odchodu několika lidí, kteří nesouhlasili s nešvary, které zde propukly. Toto vše se pak zákonitě přenášelo na ostatní zaměstnance, ztěžka se jim pracovalo, vnímali to následně i klienti. Jak to řešit? Na úrovni komunikace to nešlo.

Domluvily jsme se ještě s dvěma blízkými dušemi, že budeme prosit o pomoc dle návodu Pavly K. z našich duchovních setkání. Vztyčovaly jsme každý den bílý kříž uprostřed budovy a zároveň prosily o ochranu Ježíše Krista.

Jindy jsme nechávaly zahalovat celý prostor paprsky z proťatého srdce Ježíše, dále použily techniku o ochranu prostoru s pomocí archanděla Gabriela. Každá jsme postupovala dle svého cítění.

Situace se během jednoho týdne tohoto působení zcela uklidnila, voda se vyčeřila. Napětí, které tak nepříjemně působilo na všechny přítomné, zmizelo.

Děkuji za tuto pomoc.

JSEM V BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI, V PŘÍTOMNOSTI PÁNA JEŽÍŠE KRISTA.

Podobnou zkušenost jsem měla na předchozím pracovišti (léčebna pro dlouhodobě nemocné), kde jsem tuto techniku ochrany bílého kříže používala každé ráno při příchodu do práce. Bylo to preventivně, ať se něco dělo, či nikoli, protože udržet přátelskou a pohodovou atmosféru v prostoru, kde je spousta bolesti, umírání a velké nároky na personál, není jednoduché. Zřejmě to fungovalo.

Prožila jsem tam 5 šťastných, obohacujících, i když často náročných let. Děkuji za ně. Vím z vyprávění od ostatních, že se klima a energie značně změnily, když tam pak došlo k větším personálním změnám. Nemyslím si, že k tomu došlo odchodem mne či ostatních, ale tím, že už nikdo neprosil o tuto pomoc duchovní bytosti, neprosil o ochranu světla bílého kříže (pomoci Ježíše Krista).

Děkuji za nabytí této zkušenosti.

SVĚTLO BOŽÍ NIKDY NESELŽE.

Další příběh je také z domova pro seniory. Nastoupila tam asi 60letá, vážně nemocná klientka. Byla opuštěná, bezdětná, bez přátel. Brzo vyšlo najevo proč.

Během krátké doby se projevila její složitá povaha. Její ukřivďenost, stesky, stěžování si na všechny okolo komplikovaly život nejen personálu, ale i ostatním klientům. Několikrát se jí podařilo dosáhnout změny spolubydlící, každý jí něčím vadil, obtěžoval.

Stěžovala si na lékaře, své sestry, ke kterým dojížděla, používala nevhodné výrazy. Poslala stížnost na krajský úřad, a když za ní seslaná komise přijela, někam zmizela a nikdo ji nemohl najít. Navrhované léky na uklidnění a na spaní odmítala, vyšetření a léčbu její závažné choroby také. Jen si stýskala a stěžovala na osoby okolo ní – že se kvůli nim nevyspí, že jí to zhorší její nemoc a umře.

Z druhé strany jsem jí často viděla plít záhony, snášet nádoby, pomáhat druhým s nějakou činností. Situace se vyhrtila, nebyl nikdo, kdo by s ní vyšel, mé rozhovory s ní vyšly také do prázdna. Dialog se vždy změnil v monolog. Jednou se situace vyhrtila.

Nešťastné vedení domova mě oslovilo, abych si s ní vážně promluvila. Doma jsem začala na tuto ženu myslet. Uviděla jsem ji

jako malé vzteklé batole ve věku 2 až 3 let, které se dožaduje pozornosti a mateřské lásky, již se jí nikdy nedostalo. Celý život po ní toužila, nepoznala ji od matky, neuměla ji dát druhým, až z toho onemocněla.

Vzpomněla jsem si na techniku náruče Matky Marie, kterou jsem v minulosti již několikrát použila. Domluvila jsem se s kamarádkou, která pracuje v domově pro seniory, a pokládaly jsme tuto ženu několikrát za den do náruče Matky Marie s prosbou o její pomoc a lásku. Při prvním pochování byla tato představa asi po 30 sekundách ukončena, měla jsem pocit, že více lásky Matky Marie by neunesla. Postupně se intervaly prodlužovaly. Bylo to krásné, takto prosit a působit. Po týdnu jsme pak přestaly, nějak to samo ustalo, nikdo o ženě nic neříkal, nestěžoval si.

Sociální pracovnice mi sdělila, že se vše tak nějak uklidnilo, že na ní asi zapůsobil rozhovor s paní ředitelkou, který také proběhl. Tuto ženu pak čekalo ještě několik týdnů života, potkávala jsem ji, byla klidnější, pokornější, možná i šťastnější. Svým původním konfliktním chováním se dále karmicky nezatěžovala. Někdy je dobré vidět v nešťastných bližních malé děti toužící po lásce.

Děkuji za možnost tohoto poznání.

Další příběh bych přiložila jen tak na odlehčení. Nazvala bych ho "Kočka a intuice". Přišla k nám z lesa kočka a zůstala. Během 1 roku jsem se naučila více tato zvířátka vnímat, rozumět jim. Prý kočky podporují inspiraci.

Jednou jsem doma ztratila mobil, prozváněla jsem se, prohledala domácnost, byla i venku. Mobil přestal vyzvánět. Nechápal jsem, kde může být?

Vracela jsem se domů, na zápraží na mě hleděla naše kočička, dívám se na ní a v duchu jí říkám: Ty prý posiluješ inspiraci, tak proč mi nepomůžeš? Šla jsem dovnitř, a ani nevím proč, rovnou k lednici, otevřela jsem mrazák a tam ležel můj znavený mobil. Nebylo to za déle než 30 sekund od požádání kočičky o pomoc.

Zvířata jsou naši velcí pomocníci a přátelé. Dnes si mnoho lidí pořizuje domácí mazlíčky, pomáhají nám se napojit na Matku Zemi, přiblížit se přírodě. Děkuji za přátelství těchto nevinných tvorů.

PROSÍM O POMOC, OCHRANU, MILOST A MILOSRDENSTVÍ BOŽÍ PRO VŠECHNY PŘÍRODNÍ BYTOSTI A MATKU PŘÍRODU.

Další příběh vyslyšené modlitby se týká naší fenky. Snědla na břehu rybníka něco s rybářským háčkem. Ten se jí zcela zasekl do čumáku, byl zaseknutý skrz na skrz.

Tři lidé tohoto velkého psa drželi, bránil se, trásl strachem a bolestí. Jeden se snažil kleštěmi háček vyndat, nepodařilo se. Fenka už byla vyčerpaná. Vypadalo, že budeme muset jet až na veterinární kliniku. Pak mi svitlo: „Proč si nepoprosíš o pomoc?“ Přestala jsem jí držet, nechala to na ostatních, položila jsem na ní ruce a začala prosit. Představovala jsem si, jak duchovní průvodce vede šikovné ruce mého bratra, který se právě snažil háček vyndat. Do jedné minuty od pronešení prosby háček vytáhl!

Síla ducha je větší než síla svalů. Děkuji duchovním průvodcům za pomoc. Jsou šťastni, když s nimi komunikujeme a požádáme je o ni.

JEŽÍŠI KRISTE, MILUJI TĚ.

Protože pracuji ve zdravotnictví, musím provádět některé zákroky a vyšetření u pacientů. Občas to jde snadno, někdy hůře, často energie strachu okolo vyšetřovaného člověka udělá pěknou paseku a nic se pak nedaří. Mám zkušenost, že když poprosím svého duchovního průvodce, aby vedl mé ruce a duchovního průvodce pacienta, aby ho zahalil do světla a zbavil strachu, tak pak jde vše snáz. Pak to může vypadat jako štěstí, šikovnost, náhoda. Ale já vím své. Je to pomoc našich duchovních průvodců. Děkuji za to, že nás provázejí, děkuji za to, že tu s námi jsou.

Proložila jsem tato vyprávění srdečními modlitbami, které nám pomáhají se v životě rychle propojit s duchovním světem. Jsme jenom lidé, kteří jsou zapojeni v různých prostředích do běžného denního shonu. Nikdo z nás není v izolaci. Proto je dobré mít po ruce nějakou větičku, která pomůže při vědomém vyslovení se přiblížit blíže k Bohu, blíže k našim průvodcům.

Připojím na závěr jednu modlitbu, kterou užívám, když nemohu usnout a již pronáším ráno při probouzení:

ULÉHÁM A USÍNÁM V POKOJI, NEBOŤ TY SÁM, PANE,
JSI MOU POMOCÍ A JISTOTOU.

Hodiny náboženství v rodině Martiny z Klatov

My máme doma od září prvňáčka a šestáka. Skoro celé září nám trvalo, než jsme se časově zharmonizovali. Děti mají hodně zájmů, a tím pádem i hodně kroužků.

S Vojtou máme jednu úsměvnou příhodu. Vojtíšek jednou přišel ze školy s tím, že chce chodit na náboženství. Vysvětlovala jsem mu, jaká je nauka náboženství u římskokatolické církve. Uznal, že takto to nechce. Za chvíli zase za mnou přišel, že chce chodit někam jinam na náboženství. Tak jsem mu vysvětlila, že v Klatovech jiná nauka náboženství není. Za chvíli zase přišel, že chce chodit na náboženství. To už jsem ho odbyla, že má v tu dobu šachy. A pokládala jsem to za vyřízené. Vojta nikdy nevyměnil kroužek šachů za nic jiného. Byl jako beran. Za chvíli byl u mě zase, že bude chodit na náboženství místo šachů. To už mi došlo, že touha je hodně silná.

Nakonec jsme se domluvili na hodinách náboženství doma. Napsali jsme si do rozvrhu den a čas naší hodiny náboženství.

Vojta se na první hodinu náboženství moc těšil. Zato já měla nejdříve obavy, jestli to zvládnou....abych jeho duši uspokojila...dávala jí duchovní pokrm, který potřebuje....nesvedla ji na špatnou cestu. Potom jsem si řekla, že obavy jsou špatné a jestli to má tak být, tak se to povede.

Modlila jsem se k Bohu, aby mi dával do úst jen správná slova. Také, abych zvolila správné téma....

První hodina byla plná Boží podpory. Oba jsme to cítili. A když byl konec, tak mi Vojta oznámil, že by rád náboženské hodiny každý den.

Nechali jsme naše nauky náboženství jen na jeden den v týdnu a moc si je užíváme. Těším se na ně i já. Oba nás to obohacuje.

Putovali jsme po stopách Ježíše Krista

Minulý měsíc se šesti z nás splnil sen – navštívili jsme místa, kudy chodil ve hmotném těle Ježíš, inkarnovaný prvorozený syn Boží.

Dotkli jsme se prostoru, kde archanděl Gabriel zvěštoval mladé ženě Marii, že její syn bude onen dlouho očekávaný Mesiáš. Kousek vedle nad základy domu našeho Josefa z Nazaretu je kostel zasvěcený dětství Ježíše a životu s jeho rodiči. Když jsme do něho vstupovali, usmáli se na sebe a vzpomněli na „našeho Josefa“, dnes Božího posla a našeho učitele. Ztišovali jsme se na všech místech, modlili, poslouchali evangelia či zazpívali. Stalo se to na hoře Tabor, kde hovořil s Mojžíšem a Eliášem a přitom se tolik projasnil, na hoře Blahoslavenství, kam tak rád chodil a kde pronesl své Kázání na hoře. Výhled odtud je opravdu fascinující a energie překrásná.

Zamilovali jsme si Genezaretské jezero, ba plavili se po něm bárkou, navštívili prameny Jordánu i místo, kde Jan pokřtil Ježíše. Dostali se na horu Pokušení, poznali poušť, kde se Ježíš 40 dní postil a připravoval na svou misi. Poznali Kánu Galilejskou, kde učinil první zázrak, Betánii, kde vzkřísil Lazara, místo, kde z posedlých vyhnal temné duchy i to, kde nasýtil zmnožením chlebů a ryb tisícovky lidí. Byli jsme v Kafarnaum, kde kdysi žili někteří apoštolové. Zasáhla nás síla a energie Jákobovy studny.

Nu a pak přišla Olivová hora, na níž jsme týden bydleli. Dotkli jsme se místa, ze kterého Ježíš Kristus vstoupil „do nebe“, objevili polozapomenutou olivovou zahradu, navštívili místo, kde měl Ježíš vizi budoucnosti Jeruzaléma nebo kde učil modlitbu Otče náš, byli ve zbytku Getsemanské zahrady, v níž strávil svoji poslední pozemskou noc.

V samotném Jeruzalémě nás zasáhla Křížová cesta a síla místa, kde byl Ježíš ukřižován, kde leželo jeho tělo i kam bylo položeno. Oblíbili jsme si stejně jako On horu Sion, dům Nikodémův, kam tolik rád chodil, navštívili místo života prvních křesťanů. Uviděli zbytky rybníku, u kterého Ježíš uzdravil chromého.

Ano, Svatá Země nás zasáhla. My starší jsme překvapeni sledovali, kolik najednou máme energie, jaké krásné „náhody“ nám putování usnadnily. Ujistili jsme se, že naše cesta Bohu blíž je krásná, pro nás jediná možná a že bychom ji za nic na světě nevyměnili. Těšíme se, až vám budeme své poznatky předávat.

Závěrečné slovo

Milí přátelé, poprvé nás v předmluvě společně pozdravili Pavla a František. Radují se z toho, že v jejich práci pokračujeme dál a my se zase těšíme z toho, že láska trvá i v nadzemí. Nejenom mezi partnery, nýbrž že také duchovní přátelství je věčné.

Letošní svěcení svíček proběhne v neděli dne 16. prosince 2012 zhruba v 11: 45 h. Dopoledne totiž probíhá ve Vídni vánoční bohoslužba zakončená posvěcením svíček. Doporučujeme vám, abyste si již nyní dali do mobilu na tento čas upomínku, v daný čas se u připravených svíček zklidnili a poprosili o předání energie do svíčky. Přejeme vám všem příjemné prožití Vánoc, je to čas vhodný pro ztišení a pro práci na sobě i pro druhé. Využijme ho.

Všechno to, co cítíte, myslíte, co si představujete, mluvíte, děláte, v jakém citovém rozpoložení se nacházíte, vytváří kolem vás neviditelný energetický obal. Jestliže myslíte, mluvíte a jednáte negativně, má tento obal negativní charakter a ten přitahuje zmíněné negativní bytosti. Musíte si uvědomit, že pouhý centimetr vedle vás, před vámi i za vámi, nahoře i dole, je již onen svět. Jakou hodnotu má tento svět, to záleží na vás. Je-li váš energetický obal nositelem lásky k Bohu, je obklopen jemu odpovídajícími duchovními bytostmi a opačně. To znamená, že obsah vašeho tělesného obalu a charakter vašich průvodců vychází z vás samých.

Emanuel

SOBĚSLAVSKÝ ADVENTNÍ VĚNEC

Před rokem na předvánočním setkání přečetla Jana Ježková nádherný text. Dnes je tu připraven pro nás, pro všechny.

Hořely čtyři svíčky na adventním věnci. Hořely tak tiše, že bylo slyšet, jak svíčky začaly hovořit.

První svíčka řekla: Jmenuji se Slovo. Slovo je dar, nejmocnější kouzelný nástroj, který my lidé máme. Ale stejně jako meč má dvě ostří, dokáže právě naše slovo všechno kolem nás zničit, anebo vytvořit ten nejkrásnější sen. Čistota slova vytváří krásu, lásku a nebe na zemi. Období adventu a Vánoc je obdobím kouzel, každý člověk se může stát kouzelníkem a používat ten kouzelný nástroj - slovo. Pojďme tedy, každý sám pro sebe i pro ty druhé vykouzlit slova čisté pravdy a opravdové lásky. Uzavřeme sami se sebou dohodu, že se budeme pěkně oslovovat a nezapomeňme říkat si pěkné věci. Vždyť přece i ty ne moc pěkné věci se dají říci bez zlosti, vzteku a útoku. Ať naše slova zvoní jak zvonky křišťálové.

Světlo druhé svíčky zprvu zakmitalo, pak se rozzářilo a svíčka řekla: Jmenuji se Láska. Láska je jako slza: zrodí se v oku a padá k srdci. Roste tím více, čím více je dáována. Láska, to jediné bohatství, které se nedá ukrást, je všude a ve všem, ale odchází z míst, kde není vítána. Jen čistá, od hmotné tíže a sobectví oproštěná, vše odpouštějící, s pokorou přijímající a vše dávající je láska pravá. Dokáže nás zbavit veškerého strachu a změnit život v jedno velké štěstí. Láska to jsou dveře, dveře do našeho srdce, které mají jen jednu kliku - zevnitř. A zevnitř je můžeme otevřít jen my a poslat do všech světových stran, do všech lidských srdcí všeobjímající a bezbřehou lásku.

Stříbrné čekání, daleké volání. Hvězdnou pláň tající dech nebe. A přece od města k městu, od země k zemi, neznaje hranic dál zvon vyzvání jediný zákon - Lásku.

Tiše a radostně se ke slovu přihlásila třetí svíčka: Jmenuji se Radost. Každý den jsme obklopeni radostí, pokud ji umíme vidět, slyšet či k ní přivonět. Radost z narození nového lidského života, z prvních jarních lístků a květů, ze zpěvu kosa, slunečného dne, z dobré práce, z první sněhové vločky. Nedá se zapomenout na radost ze setkání s milým člověkem. Právě vánoční čas je obdobím radostných setkávání, která v nás tak dlouho doznívají.

Ať i ten letošní čas vánoční je naplněn radostí, pro někoho z dobrého jídla a vánočního cukroví, pro jiného z krásně vyzdobeného a naklizeného příbytku či z hmotných dárků. Nezapomínejme však na dárky pro duši. Ty bývají nejkrásnější. Vykouzlí blažený úsměv na tváři, někdy i slzu v oku, dlouho si je pak pamatujeme a vracíme se k nim. Je-li naše mysl prostoupěna láskou, máme-li radost ze života a darů, které přináší, a je-li naše srdce naplněno vděčností ke každému a za všechno, shledáme, že k sobě přitahujeme ony šťastné a radostné duše, které vyzařují lásku i radost, kamkoli jdou.

Ke slovu se přihlásila čtvrtá svíčka a pravila: Jmenuji se Naděje. To jsem já, to světlo v tunelu, ten malý rarach, který našeptává, neklesej na mysli, když je ti někdy osud nepřízniv. Otevři okno naději, pamětliv buď, každý večer je příslibem svítání. Jsem silný vítr do plachet.

Naděje člověku umožňuje, aby zůstal neustále mladý a připravený vydat se na cestu, nebo dokonce vzlétnout do oblak. Kdž jsme byly malé děti, říkávala nám naše babička, děti, pamatujte, dokud je duše v těle, je vždycky naděje. Tehdy jsem nechápala tak dobře, jak to vlastně myslí. Až jako dospělá, postavená před skutečností života, jsem si mockrát opakovala, pokud je duše v těle, je naděje. Naděje nás zvedá, když upadneme pod břemenem povinností a chyb, a vítá slunce, i když vládne hluboká noc. Drží vysoko světlo ostatním vstříc a je schopna z tvrdé skály nechat rozkvést růže.